

שופטים פרק ד'

1) ילקוט שמעוני שופטים רמז מב

תנא דבי אליהו אמרו בעלה של דבורה עם הארץ היה א"ל בוא ואעשה לך פתילות ולך לבית המקדש שבשילה אז יהיה חלקך בין הכשרים שבהם ותבא לחיי העולם הבא, והיא עושה פתילות והוא מוליך לבית המקדש, וג' שמות יש לו ברק ומיכאל ולפידות, ברק על שם שפניו דומות לברק, מיכאל ע"ש שהוא ממיך את עצמו, ד"א ע"ש מלאך, לפידות ע"ש שאשתו עושה פתילות והיא מתבוננת ועושה פתילות עבות כדי שיהא אורן מרובה והקב"ה בוחן לבות וכליות אמר לה דבורה את נתכוונת להרבות אורי אף אני ארבה אורך ביהודה ובירושלים כנגד י"ב שבטים, מי זכה לו לפידות שיהא חלקו עם הכשרים ויבא לחיי העולם הבא? הוי אומר דבורה אשתו, עליה נאמר חכמות נשים בנתה ביתה

2) תוספות מסכת נדה דף נ עמוד א

כל הכשר לדון כשר להעיד - וא"ת והרי אשה דכשרה לדון כדכתיב בדבורה והיא שופטה את ישראל בעת ההיא ובשלהי פ"ק דב"ק (דף טו.) דרשינן אשר תשים לפניהם השוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה וכי היכי דהאי קרא מיירי בנדונין מיירי נמי בדיינין כדדרשינן בהמגרש (גיטין פח:) לפנייהם ולא לפני עובדי כוכבים ואשה פסולה להעיד כדאמר בפרק שבעת העדות (שבעות דף ל.) וי"ל דה"ק כל איש הכשר לדון כשר להעיד אי נמי נהי דבנידונין הוי אשה בכלל מ"מ בדיינים אין אשה בכלל ודבורה היתה דנה ע"פ הדיבור אי נמי לא היתה דנה אלא מלמדת להם הדיינים ובירושלמי פוסל אשה לדון אית דילפי מועמדו שני אנשים שני מעל פי שנים עדים ואית דילפי מוישאר שני אנשים במחנה.

3) תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יד עמוד א

והיא יושבת תחת תמר, מאי שנא תחת תומר? - אמר רבי שמעון בן אבשלום: משום יחוד. דבר אחר: מה תמר זה אין לו אלא לב אחד - אף ישראל שבאותו הדור לא היה להם אלא לב אחד לאביהן שבשמים.

4) ויקרא רבה (וילנא) פרשה כג

ותצא יעל לקראת סיסרא ותכסהו בשמיכה מהו בשמיכה רבנן דהכא אמרי בסודרא ורבנן דתמן אמרי במשיכלא אמר ריש לקיש חזרנו על כל המקרא ולא מצינו כלי ששמו שמיכה ומהו שמיכה שמי כה שמי מעיד עליה שלא נגע בה אותו רשע

5) תלמוד בבלי מסכת נזיר דף כג עמוד ב

אמר רב: לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפי' שלא לשמן, שמתוך שלא לשמן בא לשמן! אלא אימא: כמצוה שלא לשמה, דכתיב: (שופטים ה) תבורך מנשים יעל אשת חבר הקני מנשים באהל תבורך, מאן נשים שבאהל? שרה, רבקה, רחל ולאה. א"ר יוחנן: שבע בעילות בעל אותו רשע באותה שעה, שנאמר: (שופטים ה) בין רגליה כרע נפל שכב וגו'.

6) תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צו עמוד ב

מבני בניו של סיסרא למדו תורה בירושלים

7) ילקוט שמעוני שופטים רמז ננ

ידה ליתד תשלחנה, אין יד אלא שמאל, שנאמר אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים, ואומר למה תשיב ירך וימינך, ואומר והיה לאות על ידכה. זהו שאמר הכתוב ידיה שלחה בכישור זו יעל שלא הרגתו בכלי זיין אלא ביתד, דכתיב ידה ליתד תשלחנה, ומפני מה לא הרגתו בכלי זיין, לקיים מה שנאמר לא יהיה כלי גבר על אשה:

8) שו"ת אגרות משה חלק או"ח ד סימן עה

והא דאיתא בפרש"י נזיר נ"ט דיעל הרגתה לסיסרא ביתד ולא בכלי זין מצד איסור כלי גבר, והוא מתרגום יונתן בשופטים ואיתא גם בילקוט שופטים רמז נ"ו כדציין רעק"א בגהש"ס, הוא להרוג אחר שהיה כבר ככפות מצד העייפות והתרדמה שהפיל עליו ה' והיה לה זמן לבקש יתד להרוגו ומוכרח כן דהא עברה ברצון על איסור אשת ז"פ שליכא היתר זה אלא להצלת ישראל וכ"ש שלא היה שייך לחוש מלאו דכלי גבר אלא משום שהיה ככפות ויכלה להרוג גם ביתד, וזה ברור ופשוט. ומ"מ צריכות ללמוד איך להשתמש בהאקדח שזה יותר נחוץ לפנייהן. ולישא אותו במקום שיותר קל להוציאו.